

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת במדבר

"וידבר יי' אל משה במדבר סיני", א"ר אבא מ"ט
אזהר להון הכא על פסחא והא אתמר להו במצרים אלא
בשנה השנית הוה דישראל חשיבו דהא פסח לאו איהו
אלא במצרים, וכיון דעבדו ליה זמנא חדא במצרים חשיבו
דלא אצטריך יתיר אתא קודשא בריך הוא ואזהר לון עליה
דלא יחשבון דהא קא עבר זמניה במצרים ולא יצטריך בגין
כך במדבר סיני בשנה השנית לאתקנא להו לדרי דרין, ואף
על גב דהא אזהר להו במצרים השתא פקיד לון זמנא
אחרא בהווא אתר דכל פקודין דאורייתא ביה אתיהיבו
ועל דא בשנה השנית, מאי "בשנה השנית בחדש הראשון",
אלא רזא עלאה היא חד שנה וחד חדש מה בין האי להאי,
חדש דא סיהרא, שנה דא שמשא דנהיר לסיהרא, וכדין הוה
בזמנא דכל פקודין דאורייתא אתמסרו ביה:

ר"ש אמר ווי להווא ב"נ דאמר דהא אורייתא אתא
לאחזאה ספורין בעלמא ומלין דהדיוטי, דאי הכי אפילו
בזמנא דא אנן יכלין למעבד אורייתא במלין דהדיוטי
ובשבחא יתיר מכלהו אי לאחזאה מלה דעלמא אפילו אינון
קפסירי דעלמא אית בינייהו מלין עלאין יתיר, אי הכי נזיל
אבתרייהו ונעביד מנייהו אורייתא כהאי גוונא אלא כל
מלין דאורייתא מלין עלאין אינון ורזין עלאין, תא-חזי
עלמא עלאה ועלמא תתאה בחד מתקלא אתקלו, ישראל
לתתא מלאכי עלאי לעילא, מלאכי עלאי כתיב בהו (תהלים קד)
"עושה מלאכיו רוחות", בשעתא דנחתין לתתא מתלבשי
בלבושא דהאי עלמא ואי לאו מתלבשי בלבושא כגוונא
דהאי עלמא לא יכלין למיקם בהאי עלמא ולא סביל לון
עלמא, ואי במלאכי כך אורייתא דברא להו וברא עלמין
כלהו וקיימין בגינה עאכ"ו כיון דנחתת להאי עלמא אי לאו
דמתלבשא בהני לבושין דהאי עלמא לא יכיל עלמא
למסבל, ועל דא האי ספור דאורייתא לבושא דאורייתא
איהו, מאן דחשיב דהווא לבושא איהו אורייתא ממש.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת נשא

"וידבר יי' אל משה לאמר, נשא את ראש בני

גרשון", ר' אבא פתח (תהלים לב) "אשרי אדם לא יחשוב יי' לו עוון ואין ברוחו רמיה", האי קרא לאו רישיה סיפיה ולא סיפיה רישיה ואית לאסתכלא ביה והא אוקמוה, ת"ח בשעתא דצלותא דמנחה דינא שריא בעלמא ויצחק תקן צלותא דמנחה וגבורה עלאה שלטא בעלמא עד דאתי ועאל ליליא בגין לקבלא ליה (לליליא) ומזמנא דשארי צלותא דמנחה אתפרש שמלא לקבלא (לי) ואתער ליליא, בתר דאתער כל אינון נטורי פתחין דלבר כלהו מתערין בעלמא ואתפשטו, וכל בני עלמא טעמין טעמא דמותא והא אתמר, בפלגות ליליא ממש אתער שמאלא כמלקדמין וורדא קדישא סלקא ריחין והיא משבחת וארימת קלא וכדין סלקא ושריא רישא לעילא בשמאלא ושמאלא מקבל לה, כדין כרוזא קארי בעלמא דהא עידן הוא לאתערא לשבחה ליה למלכא וכדי תושבחתן מתערין ואתבסמותא דכלא אשתכח, זכאה חולקיה מאן דאתער לזוגא זוגא דא, כד אתי צפרא וימינא אתער ומחבקא לה כדין זוגא דכלא אשתכח כחדא (ס"א למלכא, כד אתי צפרא וימינא אתער ומחבק לה כדין זוגא דכלא אשתכח כחדא וכדין תושבחתן מתערין ואתבסמותא דכלא אשתכח זכאה חולקיה מאן דאתער לזוגא זוגא דא), תא-חזי בשעתא דבני נשא דמיכין וטעמין טעמא דמותא ונשמתא סלקא לעילא קיימא באתר דקיימא ואתבחינת על עובדהא דעבדת כל יומא, וכתבין להו על פתקא, מ"ט בגין דנשמתא סלקא לעילא ואסהידת על עובדוי דב"נ ועל כל מלה ומלה דנפיק מומיה, וכד ההיא מלה דאפיק ב"נ מפומיה איהי כדקא יאות מלה קדישא דאורייתא וצלותא ההיא מלה סלקא ובקע רקיעין וקיימא באתר דקיימא עד דעאל ליליא ונשמתא סלקא ואחיד לההיא מלה ועאיל לה קמי מלכא, וכד ההיא מלה לאו איהי כדקא יאות ואיהי מלה ממילין בישיין מלישנא בישא ההיא מלה סלקא לאתר דסלקא וכדין אתרשים ההיא מלה וההוא חובה עליה.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.

פרשת בהעלתך

"וידבר יי' אל משה לאמר, דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות", רבי יהודה פתח (שם יט) "והוא כחתן יוצא מחופתו", זכאה חולקיהון דישראל דקודשא בריך-הוא אתרעי בהון ויהב להון אורייתא דקשוט אילנא דחיי דביה אחיד בר נש (ס"א ירית) חיינ להאי עלמא וחיין לעלמא דאתי דכל מאן דאשתדל באורייתא ואחיד בה אית ליה חיינ (ס"א אחיד בחיין) וכל מאן דשביק מלי דאורייתא ואתפרש מאורייתא כאלו מתפרש מחיין בגין דהיא חיינ וכל מלוי חיינ הדא הוא דכתיב (משלי ד) "כי חיים הם", וכתיב (שם א) "רפאות תהי לשרך", ת"ח אילנא דחיי אחיד מעילא לתתא והאי שמשא דנהיר לכלא, נהורא דיליה שארי מרישא ואתפשט בגופא דאילנא בארץ מישר ב' סטריין אחידן ביה חד לצפון וחד לדרום חד ימינא, וחד שמאלא, (ואינן) בשעתא דשמשא נהיר כמה דאתמר מההוא גופא (ס"א גופא) דאילנא אתקיף לדרועא דימינא ואנהיר בתוקפיה, ומתוקפיה נהיר שמאלא ואתכליל בנהוריה, "והוא כחתן יוצא מחפתו" מאן איהו חפתו דא איהו (שיר ג) "עטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו", יוצא מחפתו דא איהו רישא דכל נהורא כמה דאת אמר בקרא דאבתריה מקצה השמים מוצאו דא שירותא דכלא דאקרי מקצה השמים וכדין נפיק כחתן ממש כד נפיק לאערעא לכלתיה רחימתא דנפשוי ופריש דרועוי ומקבל לה, כהאי גוונא "והוא כחתן יוצא מחפתו", אזלא שמשא ואתפשט לגבי מערב כיון דמערב אתקריב סטר צפון אתער לקבליה בקדמיתא וקריב למערב וזויג ליה באתריה כמה דאתמר דכתיב (שם ב) "שמאלו תחת לראשי" ולבתר סטר דרום דאיהו ימינא דכתיב "וימינו תחבקני", כדין "ישיש כגבור לרוץ ארח" לאנהרא סיהרא ואוקמוה, ת"ח "בהעלותך את הנרות" אלין בוצינין עלאין דכלהו נהירין כחדא מן שמשא, ר' אבא פתח (תהלים פט) "אשרי העם יודעי תרועה יי' באור פניך יהלכון.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.

פרשת שלח-לך

"וידבר יי' אל משה לאמר, שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען", רבי חייא פתח (איוב לח) "המימך צוית בקר ידעת השחר מקומו" שחר כתיב ה"א אתרחקא משחר מ"ט, אלא א"ר חייא בשעתא דנטי ערב ושמשא נטי למיעל כדין אתחלש תוקפיה כדין שלטא שמאלא ומשתכח דינא בעלמא ואתפשט וכדין בעי ב"נ לצלאה ולכונא רעותא קמי מאריה דאמר רבי ייסא כד נטי שמשא ואתחלש כדין אתפתח חד פתיחו בשמשא ואתכניש חיליה ושמאלא שליט ויצחק כרי בירא תחותיה כיון דעאל ליליא פתקא דקוטפא באחמתיה שכיח וכמה חבילין טריקן (אזדריקו) אתפשטו בעלמא וכלהו שטאן בערבוביא ואזלי וחייכאן בנפשן דרשיעייא (ס"א דבני נשא) ומודעין לון מלין מנהון כדיבן ומנהון קשוט ומאן דאשתכח בינייהו אתייהב לון רשו לחבלא וכלהו בני עלמא ניימין (ואתכנשו) וטעמין טעמא דמותא והא אוקימנא, ת"ח כד אתער רוח צפון כדין אתקבלא כנסת ישראל בשמאלא (ואתחברו כחדא) ושריא בדרועא באתרהא וקודשא בריך הוא אתי לאשתעשעא עם צדיקייא דבגנתא דעדן וכדין כל מאן דיתער למלעי באורייתא בההוא שעתא הא אשתתף בהדה בגין דהיא (יתבת) וכל אכלוסין דילה משבחן למלכא עלאה וכל אינון דאשתכחו (נ"א דאשתתפו בהדה) בתושבחתא דאורייתא כלהו כתיבין בבני היכלא ואקרון בשמהון ואלין דשימין ביממא, ת"ח שמא חדא קדישא אית בגלופי אתוון דהוא שלטא מפלגו ליליא ואילך ואינון אתוון ם דמנצפך כליל לון ם אוקמוה (ישעיה ט) למרבה המשרה נ' הוה אסתים להאי ולהאי כדין כתרין כלילן הוא ו' (נ"א י') דשמא קדישא אתקין ליה וסתים מבועהא בתר דאולידת פתיחא הות בחד רישא דפתחא כד אתחריב בי מקדשא אסתימו מבועין מכל סטרין, ואכליל אתוון אחרן ואינון שבעה תלת מהאי סטרא וארבע מהאי סטרא, כל"ך, וסימן (שיר ד) "כלך יפה רעיתי ומום אין בך".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת קרח

"ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי", רבי אבא פתח (תהלים יט) "הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים", כמה עלאין פתגמי אורייתא כמה יקירין אינון תאיבין אינון לעילא תאיבין אינון לכלא בגין דאינון שמא קדישא וכל מאן דאשתדל באורייתא אשתדל בשמא קדישא ואשתזיב מכלא אשתזיב בעלמא דין אשתזיב בעלמא דאתי, ת"ח כל מאן דאשתדל באורייתא אחיד באילנא דחיי כיון דאחיד ביה בכלא אחיד דכתיב (משלי ג) "עץ חיים היא למחזיקים בה", רבי יצחק אמר כל מאן דישתדל באורייתא חירו אית ליה מכלא חירו ממיתה כמה דאמרן בגין דחירו עליה שריא ואחיד ביה, אילו ישראל מתעטרין באורייתא ישתזבו מכלא ולא ישתכחו בגלותא ודא הוא דכתיב (שמות לב) "חרות על הלחות", אל תקרי חרות אלא חירות וחרות דא (אוקמוה) באורייתא אשתכח אורייתא איהי חילא דימינא כמה דאת אמר (דברים לג) מימינו אש דת למו ושמאלא אתכליל בימינא מאן דעביד ימינא שמאלא ושמאלא ימינא הא איהו כאילו חריב עלמא, ת"ח אהרן ימינא, ליואי שמאלא, קרח בעי למעבד חלופא דימינא לשמאלא בגין כך אתענש ולא עוד אלא דאשתכח ביה לישנא בישא ואתענש בכלא רבי יהודה אמר שמאלא אתכליל תדיר בימינא קרח בעא לאחלפא תקונא דלעילא ותתא בגין כך אתאביד מעילא ותתא: קדישא בגין דשמא קדישא שלום אקרי, ת"ח לית עלמא קאים אלא על שלום כד ברא קודשא בריך-הוא עלמא לא יכיל לאתקיימא עד דאתא ושרא עלייהו שלום ומאי הוא שבת דאיהו שלמא דעלאי ותתאי וכדין אתקיים עלמא ומאן דפליג עליה יתאביד מעלמא, צלפחד פליג על שבת דהוה מקושש עצים ומאן אינון עצים אינון אילנין אחרנין כדאמרן ואינון מלין דחול וחול בקדש לא שרייא דפליג על שלמא דעלמא, רבי יוסי אמר כתיב (תהלים קיט) שלום רב לאוהבי תורתך.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת חקת

"וידבר יי' אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יי' לאמר", ר' יוסי פתח (דברים ז) "וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל", ת"ח מלין דאורייתא קדישין אינון עלאין אינון מתיקין אינון כמה דכתיב (תהלים יט) "הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש" מאן דאשתדל באורייתא כאלו קאים כל יומא על טורא דסיני וקביל אורייתא הדא הוא דכתיב (דברים כז) "היום הזה נהיית לעם" והא אוקמוה חברייא כתיב הכא "זאת חקת התורה" וכתוב "וזאת התורה" מה בין האי להאי, אלא רזא עלאה הוא והכי אוליפנא, "וזאת התורה" לאחזאה כלא ביחודא חד ולאכללא כנ"י בקודשא בריך-הוא לאשתכחא כלא חד, בגיני כך וזאת התורה אמאי תוספת וא"ו אלא הא אתמר לאחזאה דכלא חד בלא פרודא וזאת כלל ופרט כחדא דכר ונוקבא ובגין כך "וזאת התורה" ודאי, אבל זאת בלא תוספת וא"ו חקת התורה ודאי ולא התורה, דינא דאורייתא דגזרה דאורייתא, ת"ח (במדבר ח) "זאת אשר ללויים" ולא וזאת דהא מסטרא דדינא (קשיא) קא אתיין ולא מסטרא דרחמי, א"ר יהודה והא כתיב (במדבר ז) "וזאת עשו להם וחיו" ודא בליואי אתמר ואת אמרת זאת ולא וזאת, א"ל ודאי הכי הוא וקרא מוכח מאן דאחיד סמא דמותא אי לא יערב ביה סמא דחיי הא ודאי ימות ועל דא וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו בגין דסמא דחיי מערב בהדיה "זאת עשו וחיו" ולא ימותו ודאי וזאת אצטריך להו ולא זאת, בגיני כך "וזאת התורה" ממש ביחודא חד ביחודא שלים כללא דדכר ונוקבא ו"ה, זאת ה' בלחודוי ועל דא זאת חוקת התורה: רבי שמעון ור' אבא ור' אלעזר ור' יצחק הוו שכיחי בבי ר' פנחס בן יאיר אמר ר' פנחס לר' שמעון במטותא מנך אנת דאוקמי עלך לעילא ומילך באתגלייא מה דלא אתיהיב רשותא לב"נ אחרא, בפרשתא דא אימא מלה חדתא א"ל ומאי היא א"ל זאת חקת התורה.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת בלק

"וירא בלק בן צפור", ר' שמעון אמר, וירא, מאי ראייה
חמא ראייה ודאי ממש חמא במשקופא דחכמתא וחמא
בעינוי, חמא במשקופא דחכמתא כמה דכתיב (בראשית כו)
"וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון", מאי בעד
החלון כמה דאת אמר (שופטים ה) "בעד החלון נשקפה ותיבב
אם סיסרא" לון דחכמתא, דזנבי שוליהון דככביא ואינון
חלוני דחכמתא, וחד חלון אית דכל חכמתא ביה שריא ובה
חמי מאן דחמי בעקרא דחכמתא, אוף הכא "וירא בלק"
בחכמתא דיליה, בן צפור, כמה דאמרו, אבל בן צפור ממש
דהא חרשוי הוּו בכמה זינין דההוא צפור נטיל צפור
מכשכש בעשבא מפרח באוירא עביד עובדין ולחיש לחישי
וההוא צפור הוּו אתי וההוא עשבא בפומיה (ס"א מפרח באוירא)
מצפצפא קמיה ואעיל ליה בכלוב חד, מקטר קטרתינ קמיה
ואיהו אודע ליה כמה מלין עביד חרשוי ומצפצפא עופא
ופרח וטס לגבי גלוי עינים ואודע ליה, ואיהו אתי, וכל מלוי
בההוא צפור הוּו, יומא חד עבד עובדוי ונטיל ההוא צפור
ופרח ואזל ואתעכב ולא אתא הוּו מצטער בנפשיה עד
דאתא חמא חד שלהובא דאשא דטס אבתריה ואוקיד
גדפוי, כדין חמא מה דחמא ודחיל מקמייהו דישראל, מה
שמיה דההוא צפור, ידו"ע, וכל אינון דמשמשי וידעי
לשמשא בההוא צפור לא ידעין חרשוי כמה דהוּו ידע בלק,
וכל חכמתא דהוּו ידע בההוא צפור הוּו ידע, והכי הוּו
עביד גחין קמיה וקטיר קטרתינ חפי רישיה וגחין ואמר,
איהו אמר העם וצפרא אתיב ישראל איהו אמר מאד
וצפרא אתיב רב, על שום רב עלאה דאזיל בהו, שבעין
זמנין צפצפו דא ודא, איהו אמר דל וצפרא אמר רב כדין
דחיל דכתיב ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא רב הוא
ודאי, ובזיני חרשין דקסדא"ל קדמאה אשכחן דצפרא דא
הוּו עבדין ליה בזמנין ידיען מכסף מערב בדהבא.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.

פרשת פנחס

"וידבר יי' אל משה לאמר, פנחס בן אלעזר", רבי אלעזר פתח ואמר (משלי א) "שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך", "שמע בני מוסר אביך" דא קודשא בריך הוא, "ואל תטוש תורת אמך" דא כנסת ישראל, מאי מוסר אביך מוסר דא אורייתא דאית בה כמה תוכחין כמה עונשין כמה דאת אמר (שם ג) "מוסר יי' בני אל תמאס ואל תקוץ בתוכחתו" ובגין דכל מאן דאשתדל באורייתא בהאי עלמא זכי דיפתחון ליה כמה תרעין לההוא עלמא כמה נהורין, בשעתא דינפוק מהאי עלמא היא אקדימת קמיה ואזלא לכל נטורי תרעין מכרזת ואומרת (ישעיה כו) "פתחו שערים ויבא גוי צדיק", אתקיננו כרסיין לפלניא עבדא דמלכא דלית חדו לקודשא בריך-הוא אלא מאן דאשתדל באורייתא כ"ש ב"נ דמתער בליליא לאשתדלא באורייתא דהא כל צדיקייא דבגנתא דעדן צייתין לקליה וקודשא בריך-הוא משתכח בינייהו כמה דאוקמוה (שיר ח) "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני", ר"ש אמר האי קרא רזא דחכמתא אית ביה, "היושבת בגנים" דא כנסת ישראל דאיהי בגלותא עם ישראל ואזלא עמהון בעקתייהו, "חברים מקשיבים לקולך", משריין עלאין, כלהו צייתין לקולך, לקול תושבחתך בגלותא, השמיעיני כמה דאת אמר (שם ב) "הראיני את מראיך השמיעיני את קולך", השמיעיני קלא דאינון חברייא דמשתדלי באורייתא דהא לית תושבחתא קמאי כאינון דמשתדלי באורייתא, אמר ר"ש כביכול כל אינון דזכאן לאשתדלא באורייתא ומכד פליג ליליא ואתיין במטרוניתא כד נהיר יממא לקבלא אנפי מלכא אתקיף ואחסין בשכינתא ולא עוד אלא דשריא ביה חוט של חסד כמה דאוקימנא, ת"ח כל מאן דזכי לאתתקף בשכינתא יסתמר גרמוהי באנון מלין דאחידן לקבלה כגון מאן, אינון דלא משקרי באת קדישא כגון בת אל נכר וכל מאן דנטיר גרמיה כביכול כנסת ישראל.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת מטות

"כל נדר וכל שבועת אסר לענות נפש" (במדבר ל')
דאיהי ה' אישה יקימנו ואישה יפרנו ובג"ד צריך לאתערא
קלא דאיהו ו' בעשרה שופרות דאינון י' ועקרא דלהון
בנשימה אחת כל סימן וסימן בפה דאיהי י' מעשרה, מיד
דשמעו מלין ר"ש וכל חברייה אמרו בריך אלהא דזכינא
למשמע מלין מההוא דאתקרי רבן של נביאים רבן דחכמים
רבן דמלאכי השרת דקודשא בריך הוא ושכינתיה מדבר על
פומי וכתב על ידוי רזין אלין דלא אשתמעו כוותייהו
ממתן תורה ועד כען, א"ל בוצינא קדישא אשלים מלולי
דרזין דחבורא קדמאה לפרשא לון דהא כל מארי מתיבתאן
דלעילא ומארי מתיבתאן דלתתא כלהו מזומנין למשמע
מלין אלין מפומך ופירושין דילך דהא חדוה ופורקנא יתער
בהון לעילא ותתא, אל תתנו דמי לא אנת וכל סיעתא
דילך, עוד אמר בחבורא קדמאה:

נדר חל אפילו על דבר שאין בו ממש והא אוקמוה
במתניתין, ולא עוד אלא יתיר אמרו נדרים ע"ג שבועות
עולין וכל הנשבע כאלו נשבע במלך עצמו, וכל הנודר
כאילו נודר בחיי המלך, אמר לון ר"מ, מארי דמתיבתאן
ידענא בכו דאתון ידעין אבל ההוא דמחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית יחדש לון חדושין דהא ודאי אמר קהלת
(קהלת א) אין כל חדש תחת השמש אבל למעלה מן השמש
יש לו, ובסתרי תורה אנא בעינא למימר (תהלים פד) "שמש ומגן
י' אלהים צבאות" בעלמא דיליה ולא בעלמא דהדיוט אף
על גב ד"זה לעומת זה עשה האלהים" מגו חשוכה נפיק
נהורא ובודאי עלמא דאתי בינה איהי למעלה מהשמש
דאיהו עמודא דאמצעייתא, נדרים מתמן על גבי שבועה
עולים וחלין על דבר שאין בו ממש בגין דשבועה איהו
עלמא דין דלית ליה קיומא אלא על יסוד הדא הוא דכתיב
(משלי ז) "וצדיק יסוד עולם".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת מסעי

פקודא (חדא) להפריש ערי מקלט למאן דקטל בגין ההוא מצרי דקטלת במצרים דתמן הוה נחש הקדמוני וכל משרייתיה דהווי סחרין ליה וקטלת ליה בלא זמניה ולא דחלת מרודפין דיליה דבכמה אתרין רדפו אבתרך כמה נשין בנערותך דאינון נעמ"ה אגר"ת לילי"ת אוכמא, וקודשא בריך הוא יהיב לך ערי מקלט לאשתזבא מנהון, ואינון שערי תשובה, בגין דאת בן יה ברא דאבא ודאמא, בתר דהדרת בה"א בתיובתא אסתלקת בבינה, יה"ו אילנא דחיי ובגינה את זכי לאת ה' בגין דאעילת גרמך אבתרהא בתיובתא לאהדרא לה למרך ולסלקא לה מגלותא ולא לקבלא אנת אגרא וקודשא ב"ה שוי שמיה בך ובגין דמחשבה דילך הות לעלת העלות שוי בך מחשבתיה דאיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ועלת העלות איהו מיחד אלין אתוון בך לאשתמודעא ליה באלין אתוון, ובגין דאת הוית גומל חסד עם שכינתא, דכל פקודין דילך לקיימא איזהו חסיד המתחסד עם קונו יהב לך מדת חסד, ובגין דנטרת פקודין דלא תעשה והוה לך לאתגברא על יצרך למקשר ליה תחות ידך ולא אשתדלת בהאי פקודא אלא לקשרא סמא"ל תחות ידא דקודשא בריך הוא ובת זוגיה דאיהי שפחתא בישא תחות יד גבירתא לון ולכל מנן ולכל משריין דלהון, קודשא בריך הוא יהב לך מדת גבורה דיליה למהוי בסיעתך דיתחללון וידחלון מינך סמא"ל ובת זוגיה וכל ממנן ומשריין דלהון ויהון קשורים בשלשלאי תחות ידך, ובגין דהדרת בתיובתא באות ברית נחית בינה יה"ו לאתחברא לך בצדיק בגינך קודשא בריך הוא יהיב לך אות ברית צדיק דיליה, ובגין דמחשבה טובה עבדת כלא הכי נחית שמא מפרש (דמרך) עלך ומתמן (ס"א רשומה דנחית) נחית עלך, ובגין דאנת תשתדל בכל יומא בתרין שפוון דילך בצלותא לשבחא למרך באדני שפתי תפתח בתרין שפוון דילך בנביאים וכתובים ובכל מיני זמר ונגון בצלותא, קודשא בריך-הוא.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים